

Til § 230 (F. 1924 § 232, U. § 210).

Skønt det maa indrømmes, at man lettere vil komme det her omhandlede Forhold til Livs ved kun at straffe den, der modtager Betaling, synes det dog stødende at straffe denne, men ikke den betalende. Man har derfor ændret Bestemmelsen efter Udkastet, idet man dog fra det 1ste Kommissionsudkast § 213, 2det Stk., og T. U. § 204, 2det Stk., har optaget den Regel, at Paatale kun finder Sted, naar almene Hensyn kræver det.

Til § 231 (F. 1924 § 233, U. § 211).

I Overensstemmelse med Udkastet foreslaas der tillagt ikke blot tidligere Domme for Løsgænger, men ogsaa Domme for Betleri og Berigelsesforbrydelse Gentagelsesvirkning paa de i Paragraffen omhandlede Forbrydelser, jfr. herved § 287. Om alle de nævnte Forbrydelser gælder det, at de som oftest er Udslag af de samme Motiver og derfor ogsaa jævnligen begaas af de samme Personer.

Til § 232 (F. 1924 § 234, U. § 213).

Straffens Maksimum, der i den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Straffelov, § 185, er Forbedringshusarbejde (der kan idømmes i indtil 6 Aar), foreslaas forhøjet fra 2 til 4 Aar.

Til § 235 (F. 1924 § 237, U. til Forseelseslov § 26).

Paragraffen er ført tilbage til Udkastets Affattelse, jfr. herved § 243.

Til § 236 (ny).

Bestemmelsen træder delvis i Stedet for § 6 i Lov Nr. 133 af 11. April 1925 om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer, der udsætter Retssikkerheden for Fare. Paalæget foreslaas ligesom det i § 75 omhandlede givet af Retten, men ligesom de i Loven af 1925 omhandlede paa ubestemt Tid. Medens de sidstnævnte Paalæg kan ophæves dels af Justitsministeriet dels af Domstolene, foreslaas disse Afgørelser nu alene henlagt til Domstolene.

25de Kapitel.

Forbrydelser mod Liv og Legeme.

Til § 239 (F. 1924 § 240, U. § 218).

Man har udeladt det i F. 1924 optagne Stk. 2 om fakultativt Strafbortfald for den,

Forelagte Lovforslag m. m.

der dræber en haabløs syg efter hans bestemte Begæring for at befri ham for svære uafvendelige Lidelser, idet man frygter for, at Bestemmelsen vilde give Anledning til Misbrug. Se iøvrigt Krabbes Artikel i U. f. R. 1925 S. 27—28.

Til § 240 (F. 1924 § 241, U. § 219).

Paragraffen foreslaas affattet i Overensstemmelse med Kommissionsflertallets Forslag. Som Vejledning for Borgerne har man udtrykkelig fremhævet Tilskyndelsens Strafbarhed.

Til § 243 (ny).

Paragraffen træder i Stedet for § 2 i Lov Nr. 118 af 20. April 1926 om Forbud mod Handel med Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab. Det i Lovens § 1 nævnte Forhold, Udbud ved Reklamerings af Genstande som tjenlige til at afbryde Svangerskab, er uden særlig Lovhjemmel strafbart som Forsøg paa Fosterfordrivelse.

Til §§ 244 og 245 (F. 1924 §§ 244 og 245, U. §§ 222 og 223).

De i F. 1924 optagne Forbehold „for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt“ er slettede, da de næppe indeholder nogen Vejledning for Borgerne.

I § 244 Stk. 1 har man endvidere slettet det i F. 1924 indsatte Ord „retstridig“. I Stk. 3 har man slettet de i F. 1924 foran „Skade“ indsatte Ord: „en ikke helt forbigaaende“, idet der ikke synes her at være Grund til at fravige den iøvrigt fulgte Tredeling: Legemskrænkelse, Legemsbeskadigelse og grov Legemsbeskadigelse.

Til § 253 (U. L. om Forseelser § 37).

Denne Bestemmelse, der ikke er optaget i F. 1924, er formentlig tiltrængt. Foran „beruset“ har man slettet Ordet „stærkt“.

Til § 255 (F. 1924 § 254, U. § 231).

Paragraffens Stk. 3, med hvilket maa sammenholdes § 65 Nr. 4, er udeladt i F. 1924 med den Begrundelse, at man frygter, at Reglen vil kunne komme til at virke mod sin Hensigt (Beskyttelse af Samfundet overfor en særlig truende Smittefare) derved, at de paagældende Kvinder for at undgaa Faren for Mistanke for at have overtraadt det dem meddelte Paalæg ikke overholder de